

27.11.2021.

Katedrāles diena

Liepājas Svētās Trīsvienības baznīca, iesvētīta 1758. gada 5. decembrī, ar pirmā Liepājas bīskapa ienākšanu baznīcā 2007. gada 1. decembrī, kļuva par katedrāli. Tādēļ ir izveidojusies tradīcija - sestdienā pirms 1. svētdienas Adventā atzīmēt Katedrāles dienu.

Otro gadu pēc kārtas nevaram aicināt piedalīties klātienē, bet mēs dievkalpojumu svinēsim un pārraidīsim internetā. Sirsnīgi aicinu ikvienu Liepājas diecēzes draudžu locekli attālināti svinēt Katedrāles dienu kopā ar mums, redzēt, ka tradīcija turpinās un bīskaps ir savā katedrālē.

Kaut gan šī baznīca netika uzbūvēta kā katedrāle, tā izrādījās ļoti piemērota par tādu būti. Gan ar savu greznumu, gan lielumu, gan pasaules lielākajām mehāniskajām ērgelēm, gan novietojumu pilsētas centrā, gan klasisko baznīcas simbolismu. Tajā ir 12 kolonnas, kas atgādina par Baznīcas saistību ar Jēzus 12 apustuļiem, un bīskapa kalpošana ir īpaši saistīta ar apustuļu pēctecības nodrošināšanu Baznīcas dzīvē un mācībā.

Ar skatu pretī Kristu un mūžību!

Kā jau tas parasti baznīcās ir, arī šajā katedrālē, altāris ir izvietots uz austrumiem. Tas darīts ne tikai, lai saule iespīdētu skaisti no rīta, bet simboliski atgādina, ka mēs gaidām Kristus otrreizējo atnākšanu. Un, kā jūdi toreiz gaidīja Mesijas ienākšanu Jeruzalemē no austrumiem, mēs, ar savu uz austrumiem vērsto skatu dievkalpojumā, apliecinām, ka gaidām Kristus otrreizējo atnākšanu pastarā dienā. Tad būs jauna zeme un jaunas debesis, tad vairs nebūs tumsa un nakts, jo Kristus ir tas, kas saules vietā apgaismos visu.

Tad arī viss būs apskaidrots. Mūžības svētdiena, kuru mēs tikko svinējām un kuras nedēļu mēs tagad noslēdzam, atgādina mums par to, kā arī par to, ka mums ir jādod norēķins par savu dzīvi. Mēs varam atlikt par to domāt, atlikt sagatavošanos tam, bet tas nemaina faktu, ka tas būs jādara. Mēs jau varam domāt, ka gan viss būs labi, gan jau tik slikti ar mani nebūs, esmu samērā labi dzīvojis un tam, kas darīts nepareizi, man ir savi attaisnojumi. Tomēr, kad mēs visi stāvēsim Dieva priekšā, Viņa svētumā un spožumā, mēs tiksim atmaskoti tā, kā nekad, un mūsu attaisnošanās nederēs, tikai Kristus taisnošana derēs. Dievs redzēs mums cauri un, ja nebūsim taisnoti Kristū, tad ir cauri! Dažreiz cilvēki var sevī nojaust, kā būs, viņi līdz sirds dziļumiem dreb tikai par to domājot.

Katra grēksūdze ir arī sagatavošanās stāvēšanai Dieva priekšā mūžībā.

Mēs jau tagad ļaujām Viņam mūs atmaskot - kas mēs esam, ko Viņš no mums prasa un, cik lielā mērā esam to piepildījuši. Bauslība dod grēku atziņu. Mozus, caur kuru Dievs deva savu baušļus, katedrālē ir attēlots vitrāžā šeit priekšā, no jums pa labi. Pārdomāsim jeb ļausim baušļiem kā dvēseles spogulim parādīt, kādi mēs pa īstam esam. Šī ir personīga un niansēta lieta, tāpēc katram jāļauj Svētajam Garam darboties mūsos, un vingrināt mūs ieraudzīt, kas tieši manā dzīvē ir grēks. Mūžības svētdienas kontekstā, kā šodienas bikts jautājums būtu, vai es apzinos, ka mani šķietamie attaisnojumi Dieva priekšā neder un tādēļ tiešām patvertos Kristus taisnošanā.

Tā ir tā labā lieta, ka Dievs nav devis tikai bauslību, bet jo vairāk Viņš ir devis evaņģēliju, Labo vēsti par Kristu. Kristus ir attēlots vitrāžā no jums pa kreisi, ar Liber Vitae, Dzīvības grāmatu. Kā Viņš saka: *“Patiesi, patiesi Es jums saku: kas Manus vārdus dzird un tic Tam, kas Mani sūtījis, tam ir mūžīgā dzīvība, un tas nenāk tiesā, bet no nāves ir iegājis dzīvībā.”* /Jņ 5:24/ Ļausim jau mūsu dzīves laikā un šajā brīdī abām pusēm darboties mūsu dvēselē - gan bauslībai, gan evaņģēlijam, apņemdamies turēties pie Kristus un nepaļauties uz saviem spēkiem, bet uz to, ko Viņš darījis manā labā.

Pazemosimies Dieva priekšā un atzīsim savus grēkus.

Lasījumi: 1 Kēn 8:29-30, 1 Kor 6:19-20, Jņ 2:13-22

Katedrāles un baznīcas ir lūgšanas nams!

Lasījumos mēs dzirdējām, ka baznīca ir domāta kā lūgšanu nams. Ja tajā nenotiek lūgšanas, tad nav tā, kā tam vajadzētu būt. Līdzīgi ir ar cilvēku, kas ir Svētā Gara templis. Arī cilvēks ir domāts lūgšanai, ne tikai darbošanai, un, ja nenotiek šī nepārtrauktā lūgšana, apziņa, ka Dievs ir un paļaušanās uz Viņu, tad arī nav tā, kā tam vajadzētu būt. Lūgšanas, kas notiek katrā kristieša dzīvē, mājās, katrā baznīcā, ir nozīmīgas.

Lai arī mēs nevaram tik brīvi sapulcēties, ir svarīgi, ka neatstājam baznīcas tukšas, bet kaut pa vienam ejam lūgties baznīcā. Un, kā parasti, īpaši lūgsim par tiem, kam vispār nav iespējas doties uz baznīcu. Līdzīgā veidā, kā vēlos, lai Liepājas diecēzes draudžu locekļi zina, ka par jums tiek regulāri lūgts katedrālē, lai arī draudzes locekļi zina, ka viņu draudzes baznīcā regulāri tiek par viņiem lūgts.

Šajā Liepājas diecēzes katedrālē katru darba dienu īpaša aizlūgšana ir veltīta viena konkrēta prāvesta iecirkņa garīdzniekiem un draudzēm. Tā kā diecēzē ir seši iecirkņi, ik nedēļu varam lūgt par ikvienu garīdznieku un draudzi diecēzē.

Psalmos mēs redzam, ka svētceļnieki apzinās, ka par viņiem tiek lūgts un, ka svētība nāk no kalpošanas templī. Tādā pārlicēbā viņi gāja šajā virzienā, pat skatījās tajā virzienā. It kā viņi attālināti piedalītos slavēšanā un lūgšanā templī.

Redzi, teiciet tad nu To Kungu, visi Viņa kalpi, jūs, kas stāvat naktī Tā Kunga namā!

Paceliet savas rokas uz svēto vietu un teiciet To Kungu!

Tas Kungs, kas radījis debesis un zemi, lai tevi svētī no Ciānas!

Alelujā! Teiciet Tā Kunga Vārdu, teiciet, jūs Tā Kunga kalpi,

kas jūs stāvat Tā Kunga namā, mūsu Dieva nama pagalmos!

Teiciet To Kungu, jo Viņš ir žēlīgs, dziediet Viņa Vārdam, jo Viņš ir mīlīgs!

/Ps 134-135/

Tā kā ēkas un baznīcas tiek iesvētītas lūgšanām un Dieva klātbūtnes īpašai piedzīvošanai, tas norāda uz vēl lielāku realitāti, proti Kristus miesu. Pēc tam, kad Jēzus bija izdzinis tirgotājus ar vārdiem: *“Nepadarait Mana Tēva namu par tirgus namu!”*, Viņš dialogā ar jūdiem sacīja:

“Noplēsiet šo Templi, un Es to trijās dienās atkal uzcelšu.” Viņš runāja par savas miesas templi.

Reizi gadā katrās Lieldienās mēs svinam šo tempļa atjaunošanu, kad Jēzus, iedibinot Svēto Vakarēdienu, runā par savu miesu un asinīm, ļaujot mums būt daļai no Viņa, lai mēs saņemtu svētību no Viņa miršanas un augšāmcelšanās. Katru nedēļu mēs varam Lieldienu notikumu miniatūrā piedzīvot, un to mēs darām katedrālē, ceturtdienas vakarā svinot svinīgo dievkalpojumu (jo konteksts, kurā Jēzus iestādīja Svēto Vakarēdienu, bija priecīgie Pasha svētki). Piektdienā aicinām uz gavēni un lūgšanu (katedrālē šajā dienā notiek četras stundu lūgšanas - Laudes, Seksta, Vespere un Kompleturium), bet vakarā - dievkalpojums, līdzīgā veidā, kā Lielajā Piektdienā, konsekrētais Svētais Vakarēdiens tiek izdalīts (to katedrālē veic diakons). Sestdien ir Laudes un Seksta un svētdienas svētvakara dievkalpojums, sagatavojoties Svētdienas svētku dievkalpojumam.

Es to šajā katedrāles dienā stāstu, lai jūs zinātu, kā tas notiek katedrālē. Līdzīgi jūs varbūt varat izdzīvot savā draudzē, bet jūs esat arī aicināti atbraukt un to piedzīvot šeit. Ja esat Liepājas diecēzes draudžu locekļi, šī skaistā katedrāle ir jūsu katedrāle un tāpēc tā ir arī jūsu mājas, kur labprāt jūs redzētu.

Mēs, kā Kristus miesas locekļi, esam dzīvie akmeņi. Ārējais veidols nav tas svarīgākais, bet caur Svētā Gara darbību caur Dieva vārdiem un sakramentiem, kas notiek baznīcās, mēs veidojamies par garīgu celtni, kas pastāv arī tad, kad šī ēka sabruks, ja ne agrāk, tad, kad būs jauna zeme un jaunas debesis.

Kā raksta apustulis Pēteris: *“Uzceliet no sevis pašiem kā dzīviem akmeņiem garīgu namu un topiet par svētu priesteru saimi, nesot garīgus upurus, kas Dievam ir patīkami, caur Jēzu Kristu.”* /1 Pēt.2:5/

Jūsu vispārīgās priesterības kalpošanā aicinu jūs lūgt savās mājās, savās baznīcās, bet arī savā katedrālē, kā apustulis Pāvils raksta Timotejam un arī mums: *“Tad nu es pamācu tevi vispirms turēt lūgšanas, pielūgšanas, aizlūgšanas, pateicības lūgšanas par visiem cilvēkiem, par valdniekiem un visiem, kas ir augstā amatā, lai mēs dzīvotu mierīgu un klusu dzīvi visā dievbijībā un cienībā. Tas ir labi un patīkami Dieva, mūsu Pestītāja, priekšā, kas grib, lai visi cilvēki tiek izglābti un nāk pie patiesības atziņas.”*
/1 Tim 2:1-4/

Līdzīgā veidā kā Vecās Derības priesteri dzīvoja pa visu Israēla zemi, bet regulāri devās uz Jeruzalemes templi, lai lūgtu un kalpotu, es priecātos jūs redzēt lūdzamies arī šeit, katedrālē. Laikus, kad katedrāle ir atvērta un dievkalpojumi notiek, jūs varat atrast mājaslapā.

Mēs arī centīsimies nodrošināt tiešraides no katedrāles vai prokatedrāles, lai jums būtu iespēja, ja gadījumā nevarat tikt uz savu baznīcu vai nav ieraksts no jūsu baznīcas, vismaz no savas katedrāles attālināti dzīvot līdzī.

Esmu un būšu pateicīgs par jūsu lūgšanām par bīskapu, par diecēzi un tās garīdzniekiem un draudzēm. Pagājušajā Katedrāles dienā es lūdzu jūs aizlūgt *“..lai šajā katedrālē nākošajā gadā var notikt pirmā diakona ordinācija,”* un arī notika! 10. augustā, Sv. Laurentija dienā, notika Kaspara Laura un Ulda Žabra diakona ordinācija.

Katedrālē Svētās Trīsvienības svētku svētvakarā notika Didža Oltes ordinācijas dievkalpojums un Sv. Meinarda dienā - Pāvila Bobinska ordinācijas dievkalpojums.

Turpināsim lūgt, lai šajā katedrālē katru gadu var notik kāda ordinācija, lai viņi var tikt sūtīti kā garīdznieki pie draudzēm diecēzē. Lai arī Jēzus paša vārdi mūs uz to mudina:

"Pļaujamā daudz, bet pļāvēju maz. Tāpēc lūdziet pļaujas Kungu, lai Viņš izsūta strādniekus Savā pļaujamā." /Mt 9:37-38/